

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6515

гр. София, 01.09.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 53
състав, в закрито заседание на 01.09.2020 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Камелия Стоянова

като разгледа дело номер **8300** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Образувано е по искане от Й. Б. Ч. за спиране на изпълнението на заповед № 513з-11299/30.07.2020 г., която заповед подлежи на предварително изпълнение съобразно чл. 124, ал. 2 от Закона за държавния служител.

След преценка на направеното искане и представените във връзка с това искане доказателства следва извода за неоснователност на направеното искане.

Съгласно чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител споровете относно възникването, съдържанието и прекратяването на служебните правоотношения, както и относно налагането на дисциплинарна отговорност са подсъдни на административните съдилища или Върховния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс в зависимост от органа, издал съответния акт, като съобразно чл. 124, ал. 2 от Закона за държавния служител обжалването на актовете не спира тяхното изпълнение. Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд при допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт (каквото е и процесния случай), приложим при съдебния контрол за законосъобразност на административния акт е чл. 166, ал. 2 АПК. Съгласно посочения текст при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предполага обоснования извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия

на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя. Доказателства в тази насока не са налице. Освен, че не са налице доказателства, в подадената жалба дори не се посочват вредите, които би претърпял жалбоподателят. Единствено в жалбата е посочено особено искане със съдържание да се спре изпълнението на заповедта, като се само се посочва, че прекратяването на служебното му правоотношение няма да му позволи да се грижи за своите деца, едното от които е малолетно, а другото – непълнолетно (доказателства, обаче в тази насока не са представени). Несъмнено, жалбоподателят е следвало да посочи в какво ще се изрази тази вреда, както и обстоятелствата, поради които определя същата като значителна или пък трудно поправима. Независимо, че един от принципите на административното производство по АПК е принципът на служебното начало, то в никакъв случай и при никакви обстоятелства не би могъл да се направи обоснован извод за задължението на съда да определи размера на евентуално причинени вреди ли пък да обосновава тяхната значителност или трудна поправимост. В съдебното производство съдът не би могъл с мотивите си в постановен от него съдебен акт да замести липсващо изявление на жалбоподателя в тази насока, каквото изявление не се съдържа в жалбата. Производство по реда на чл. 166 е такова, по което съдът следва да се произнесе незабавно с определение и поради това не предполага оставянето на това производство без движение за представянето на нови доказателства.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта. Като взе предвид направените фактически и правни изводи съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Й. Б. Ч. за спиране на изпълнението на заповед № 513з-11299/30.07.2020 г., издадена от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи, като неоснователно.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните чрез изпращане на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ